

SERVEI COLONIES DE VACANCES

DOCUMENTS
SERIE MITJANS D'ANIMACIO - Nº-4

DE L'ESTRATEGIA A LA PROGRAMACIO

Per a les pàgines que segueixen m'he servit molt del llibre de Charles Maccio titolat "Animation de groupes" que ha estat editat per la Chronique sociales de France.

L'index del que segueix és:

- 1.- Els objectius de l'acció.
Adaptació de la tesi al projecte del SCV.
- 2.- Estratègia i tàctica.
Esquema.
- 3.- Què és un programa?
- 4.- Determinació dels objectius.
- 5.- Tècniques de programació.
 - lògica d'un sistema d'execució
 - repartiment de responsabilitats.
 - lògica interna d'un sistema d'informació.
- 6.- Tècnica senzilla d'anàlisi.

Jouquin mc. Franck

ELS OBJECTIUS DE L'ACCIÓ

(op. cit. p. 65.)

Els homes i les dones que menen les seves activitats ordenant-les al servei de la societat, participen, amb el seu treball, al perllongament de la creació i contribueixen personalment a l'evolució de la història. Contribueixen per aquest mateix fet a la seva pròpia realització.

El sentit de l'acció

Actuant, l'home no transforma únicament les coses i la societat, es transforma també ell mateix.

Aprén, desenvolupa les seves facultats, es constantment convidat a ultrapassar-se i a sortir de si mateix.

Aquest desenvolupament, si és ben comprès, té molt més de valor que les riqueses exteriors que poden ésser acumulades.

L'home val més per allò que ell és que per allò que té.

De la mateixa manera, tot allò que fan els homes per a instaurar una justícia major, una fraternitat més àmplia, una organització més humana de les necessitats socials, val més que els progressos tècnics.

El progrés tècnic pot furnir materials a la promoció de l'home, però per si sol no la pot dur a terme.

La norma de l'activitat humana és permetre a l'home, individu i societat, de créixer fins a la plenitud en la seva vocació.

Precisem el sentit de la nostra recerca: la finalitat, l'objectiu.

Cercar un objectiu és definir els valors que serviran de guia a totes les nostres accions.

- tenim una certa concepció de l'home, haurem de precisar com el concebim - quant a persona individual, i també en les seves relacions comunitàries - amb els altres.
- tenim també una certa concepció del lloc de l'home en la societat, i això ens conduirà a voler actuar per a transformar les estructures a fi que permetin:
 - a tot home, el desenvolupament de la seva personalitat
 - a tot home, prendre responsabilitats en la construcció de la societat.

Es, doncs, una lluita contra el conformisme la que volem emprendre per a desenvolupar un home creador.

Haurem de conduir la nostra acció sobre dos fronts a l'hora, sense dissociar-los:

- acció sobre els homes per a un millorament de la persona i de les seves relacions amb els altres.

- acció sobre les estructures perquè afavoreixin, en lloc d'alienar, aquest millorament.

De l'objectiu al programa

Hem de concretar aquest objectiu tan ampli en una tasca concreta, en el nostre cas la de desvetllar la comunitat als problemes i a les possibilitats de l'esplai infantil, i, dins d'aquesta tasca concreta, ens cal encara arribar a concretar els valors de fons en un programa d'acció. És el preu de l'eficàcia.

En un programa hi ha varis nivells:

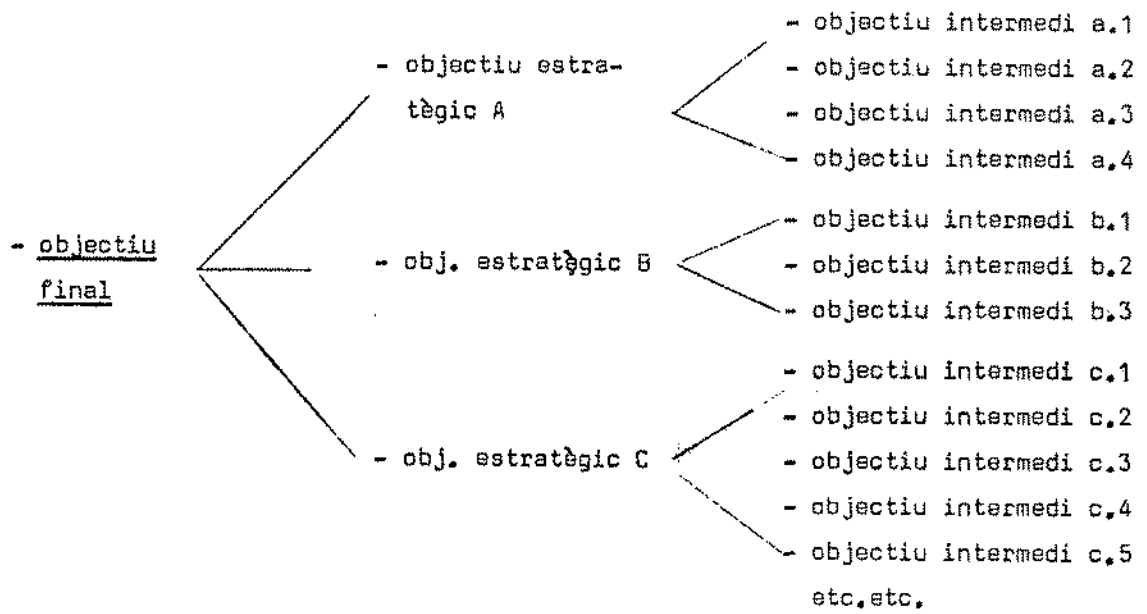
- 1.- en primer lloc hi ha el programa final que es la concreció d'allò que desitjaríem veure en una societat més justa; aquest programa tractaria tots els aspectes de la vida social, econòmica, política, cultural, etc.
 - 2.- tindrem, també, una sèrie d'objectius a llarg termini que permetran d'inserir la nostra acció quotidiana en una perspectiva d'evolució; en els nostre cas, aquestes objectius a llarg termini podrien ésser els de tenir, a nivell de zona, un equip complet de formació permanent de monitors, comitès de pares inter-centres, comitès econòmics i de recursos inter-centres, estatut legal garantit, etc, etc.
 - 3.- ustem, però, frenats per una sèrie d'impediments dels quals hem de ser conscients si volem tocar de paus a terra: irresponsabilitat dels monitors, absolut desinterès de les autoritats (representants, això sí, de la veu del poble), desinterès, encara que no tan absolut, per part dels pares, necessitat d'aconseguir un canvi de la mentalitat en la comunitat, dificultat per a trobar gent responsable i eficaç a l'hora, etc...
- és evident, doncs, que ens haurem de proposar, per a l'immediat, una sèrie d'objectius a curt terme, realitzable per l'acció quotidiana, però realitzats de tal forma que permetin d'anar progressant cap a l'objectiu final; per exemple: aconseguir la presa de responsabilitat dels pares en la preparació dels clubs d'esplai, aconseguir un reconeixement en l'opinió dels pobles de la zona...
- així, cada reunió s'ha d'inserir en un programa general, com una etapa necessària per assolir els objectius fixats.

Exercici 1

En els dos fulls següents hi ha un esquema incomplet de classificació d'objectius. Cal que, abans de continuar llegint, l'analitzis amb calma i l'arreglis (traient el que hi és de més i posant-hi tot el que hi falta). En fer aquesta tasca de correcció procura recordar tot el que hem vist fins aquí i fes servir els apunts per a solucionar la qüestió.

Exercici 2

Un cop tinguis complet el quadre d'objectius, pots, si vols fer-ho, presentar-lo d'una forma força clara a la vista i molt comprensible. És la següent (observa que forma un triangle):

ESQUEMA DE CLASSIFICACIÓ D'OBJECTIUS

<p><u>nivell 1</u> <u>objectiu final</u> aconseguir que els temps lliures dels infants de tots els nuclis de la zona siguin per a ells una oportunitat d'expansió personal</p>	
<p><u>nivell 2</u> <u>objectius necessaris per a l'objectiu final</u> (diguem-ne objectius estratègics)</p>	<p>A.- Aconseguir dos locals a cada poble B.- Aconseguir reconeixement legal (almenys implícit) C.- Aconseguir reconeixement de l'opinió pública D.- Obtenir els quadres de monitors necessaris E.- Obtenir els quadres directius (caps, administradors, etc) necessaris F.- G.- H.-</p>
<p><u>nivell 3</u> <u>objectius intermedis per a assolir els del nivell anterior.</u></p>	<p><u>per a l'objectiu estratègic A</u></p> <ul style="list-style-type: none">- aconseguir diners- trobar locals amb les condicions necessàries- trobar persones que es facin responsables de la gestió del problema- trobar persones que puguin garantir l'economia del projecte- trobar assessors--- <p><u>per a l'objectiu estratègic B</u></p> <ul style="list-style-type: none">- fer u estudi de les possibilitats legals (encomanar-lo al Servei Jurídic del SCV)- buscar les possibles proteccions a trobar en la zona o en algun poble concret- trobar una persona que es responsabilitzi de dur les gestions- parlar-ne amb tots els responsables de la zona per a obtenir el seu consell---

Esquema de classificació d'objectius (continua) --- cal omplir el full

<u>nivell 3</u> (continuació)	<u>per a l'objectiu estratègic C</u> - - - - - -
	<u>per a l'objectiu estratègic D</u> - - - - - -
	<u>per a l'objectiu estratègic E</u> - - - - - -
	<u>per a l'objectiu estratègic F</u> - - - - - -
	<u>per a l'objectiu estratègic G</u> - - - - - -
	<u>per a l'objectiu estratègic H</u> - - - -

ESTRATEGIA I TÀCTICA

(cp. cit. p. 66)

Estratègia determinació dels objectius realitzables en el període on hom es troba

Tàctica elecció dels mitjans a utilitzar per a assolir els objectius determinats en el pla estratègic

L'estratègia

Consisteix en determinar els objectius realitzables en el període on hom es troba. Es l'actualització del programa en un o molts punts, realitzada a partir d'una anàlisi de la situació.

Per a elaborar l'estratègia, cal passar per moltes etapes:

1.- Elaboració

- informació: es tracta d'aconseguir el màxim de precisions sobre la realitat, forces que hi intervenen, etc. per a obtenir una visió tan objectiva com sigui possible
- Anàlisi: recollida l'informació, cal analitzar-la seriosament per a deduir-ne els varis aspectes de la realitat
- Síntesi: L'anàlisi fóra insuficient si no permetés una síntesi de la que hom pogués deduir les línies de força de l'acció.

2.- Decisions

A partir d'aquest moment, hom disposa dels elements necessaris per a la determinació dels objectius:

- Objectius estratègics en primer lloc
és a dir, els millors objectius a assolir tenint compte de les possibilitats; l'objectiu estratègic no ha d'ésser modificat, amb cap pretext, en el curs de l'acció, perquè significa un canvi total de l'estratègia.

- Objectius intermedis

L'objectiu estratègic no pot ésser atès d'un cop; caldrà preveure objectiu estratègic no pot ésser atès d'un cop; caldrà preveure objectius intermedis que permetin de prodeixar vers l'objectiu final.

Abans de seguir endavant, cal que et tornis a mirar l'exercici que has fet. Està del tot d'acord amb això?

La tàctica

En tota acció hi han tres fases essencials:

- elaboració: és el que hem vist amb l'informació, l'anàlisi i la síntesi.
- decisió: és la determinació dels objectius estratègics i dels objectius intermedis; la tasca que correspon pròpiament a l'estratègia.

Aquestes dues fases formen part de l'estratègia; quan hom arriba a la tercera, que és l'execució, entrem en el domini de la tàctica.

La tàctica comença en el moment en que passem a l'acció pròpiament dita. Es tracta de triar i de posar en funcionament els mitjans més adequats de

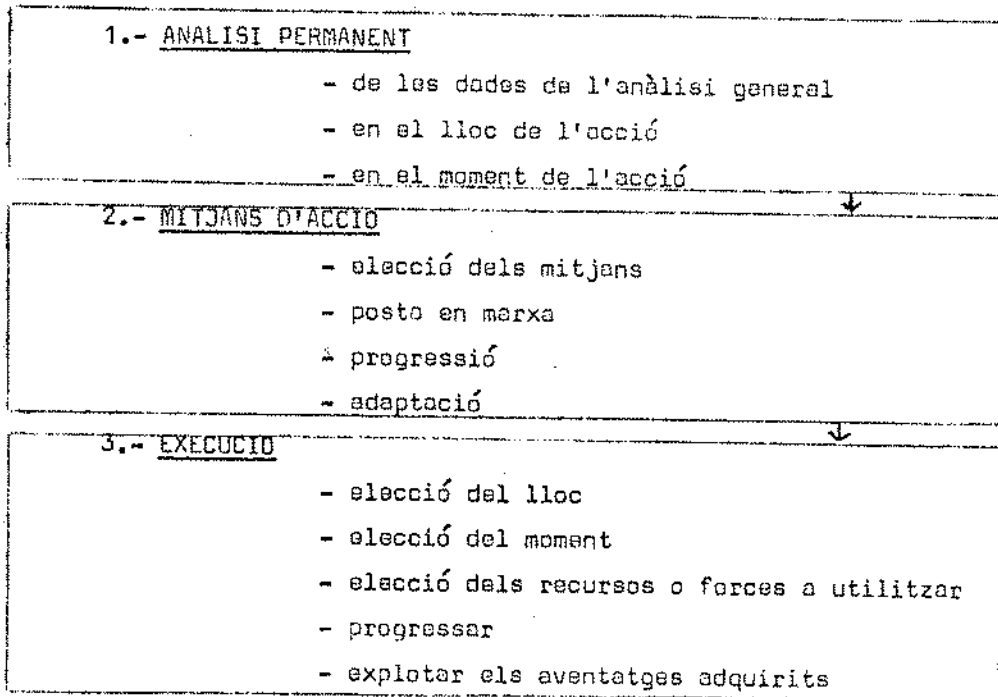
què disposem per a assolir l'objectiu.

La estratègia pensa i prepara l'acció a llarg termini.

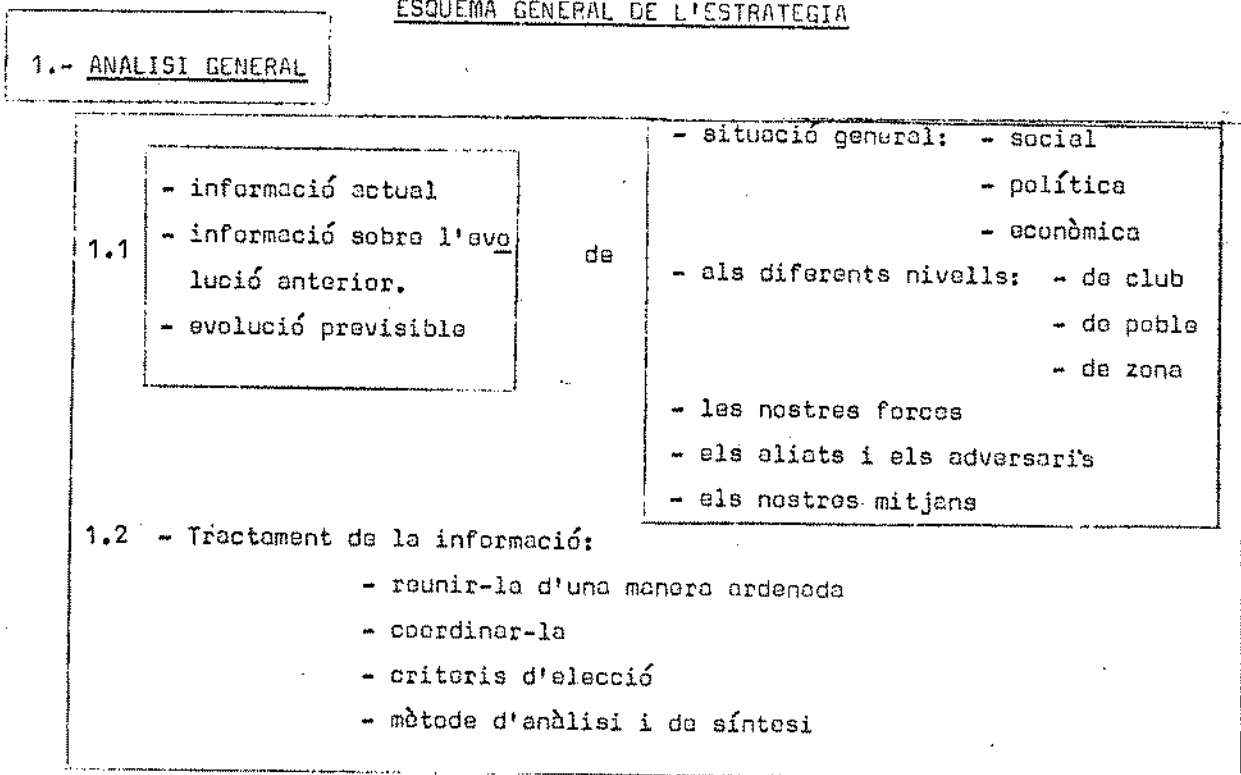
La tàctica és l'adaptació d'aquest pensament al moment en què hom actua.

Tant la estratègia com la tàctica fan part de l'acció.

ESQUEMA GENERAL DE LA TÀCTICA

ESQUEMA GENERAL DE L'ESTRATEGIA

2.- OBJECTIUS ESTRATEGICS

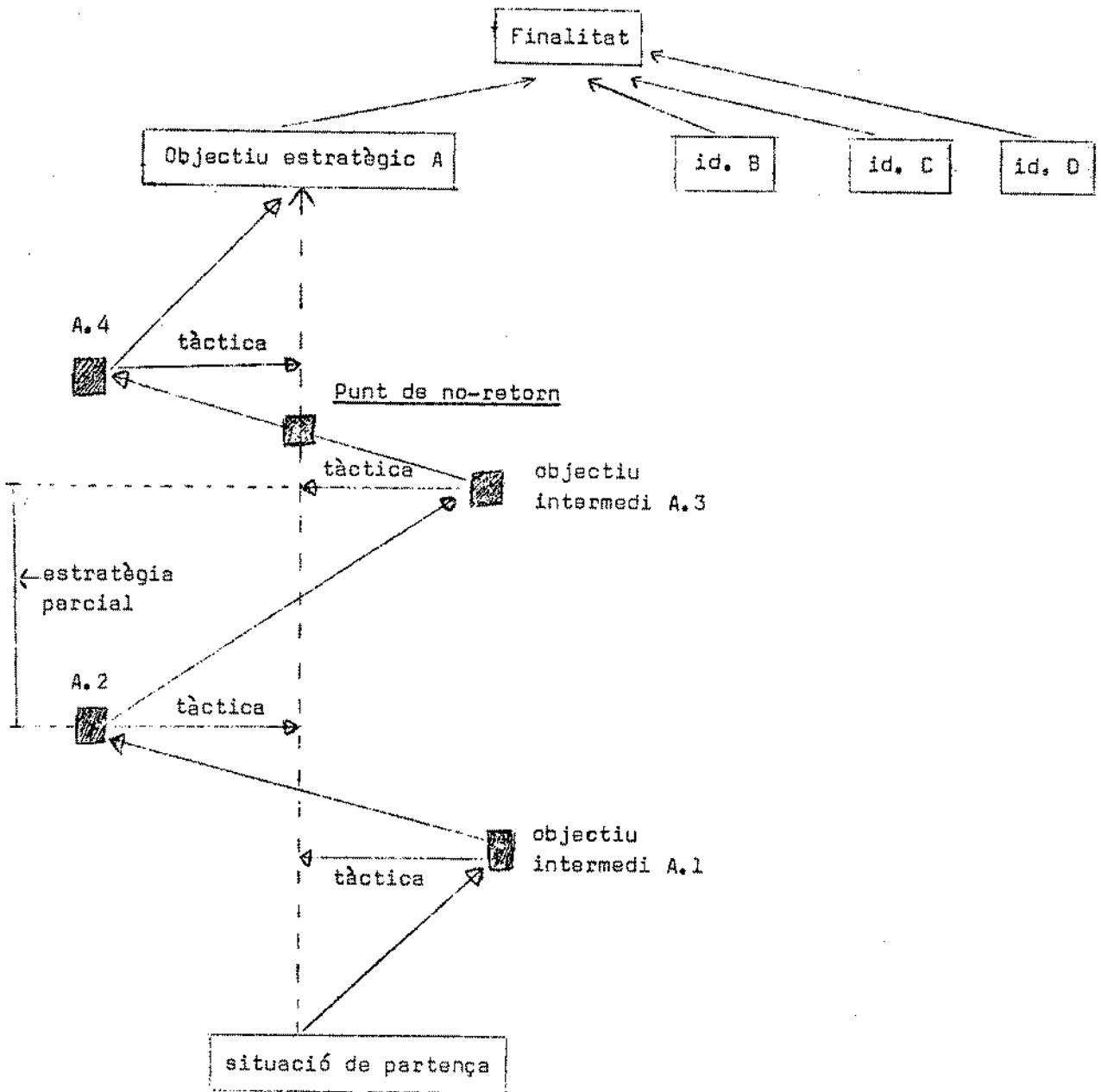
- 2.1 - Elecció de l'objectiu; condicions :
- que estigui en el camí de la finalitat proposta
 - que elevi el nivell de consciència
 - que pugui ésser atés
 - que engatgi a la continuació més enllà de l'èxit
- 2.2 - Execució:
- movilització dels recursos
 - elecció del moment
 - previsió de les etapes a seguir

3.- OBJECTIUS INTERMEDIS

- 3.1 - Elecció de l'objectiu; condicions:
- que estigui en el camí de l'objectiu estratègic
 - que sigui adaptable a l'actualitat immediata
 - que sigui realitzable a curt termini
 - que sigui comprensible per a tots
- 3.2 - Execució:
- mobilització dels recursos
 - acció unitària

ESQUEMA GENERAL DE L'ESTRATÈGIA I LA TÀCTICA

recordem

- estratègia = pensar el conjunt d'objectius parcials (intermedis) realitzables en el camí de l'objectiu final.
- tàctica = acció per aconseguir cada objectiu i progressar cap al final.

¿ QUÈ ES UN PROGRAMA ?

Situació de partença

Com estan cobertes avui les necessitats de l'esplai dels infants a la nostra zona? De quina manera són aprofitades les possibilitats que ofereix per a promoure el creixement integral i lliure dels nostres infants?

Quina és la diferència que hi ha entre la situació real actual i la que considerem com a més desitjable?

Això ens duu a plantejar-nos què és el que fóra desitjable de fer i quin tipus d'estructuració hauríem d'impulsar per arribar a una millor cobertura de les necessitats i a un millor aprofitament de les possibilitats de creixença dels infants.

Objectius estratègics

En funció de la nostra concepció de la persona i de la societat, intentarem elaborar un objectiu estratègic (o varis) que ens permetin d'anar acostant-nos a la situació estimada.

Cercarem de determinar la estructura a crear de forma que respongui a la doble exigència que hem precisat. Potser hi haurà divergències a l'hora de posar-se d'acord, però cal fer-ho absolutament.

Un cop determinat l'objectiu, caldrà precisar de quina manera ens mourem per assolir ja que el més probable és que no poguem fer-ho d'un sol cop. Es per això que ens caldrà elaborar una estratègia que ens permeti d'aconseguir-lo a la llarga.

L'estratègia

Així, per anar de la situació de partença fins a l'objectiu final, cal determinar els mitjans que ens permetran de salvar la distància: això és l'estratègia: la tècnica per anar assolint sucesivament els efectius situats en l'esquema.

Malgrat tot, hem vist que es impossible d'assolir l'objectiu d'un sol cop per raó d'una sèrie d'obstacles imposats per la realitat: manca de presa de consciència de gent interessada, divergències entre els responsables, estructures actuals de la societat que dificulten el progrés, etc...

Caldrà preveure les etapes, i això és el que anomenarem els objectius intermedis.

Els objectius intermedis

Ens caldrà, doncs, preveure els objectius a curt termini que ens permetran progressar cap a l'objectiu final.

Aquests objectius hauran d'ésser modestos o, almenys, hauran d'ésser assolibles en un període de temps curt a fi que la presa de consciència dels interessats sigui efectiva i que, havent assolit un objectiu senzill, siguin mobilitzant per a assolir els següents.

Es molt important el saber distingir l'objectiu intermedi de l'objectiu estratègic o final ja que l'eficàcia real depèn de què hom compreguï clarament aquesta diferència de nivell:

- prenent l'objectiu intermediari com a objectiu final hom dóna tota la importància del projecte a un petit pas i hom n'oblida tota la resta.
- d'aquesta manera, hom s'esgota en aspectes parcials del treball, deformant la realitat.

La tàctica

La tàctica consisteix en escurçar les distàncies entre la situació actual i l'objectiu intermediari. Consisteix en l'execució ordenada d'accions concretes que vagin duent a la consecució d'aquest objectiu.

Sense tàctica hom corre el risc de deixar-se dur lluny de l'objectiu sense adonar-se'n.

La tàctica exigeix:

- tenir una visió de l'objectiu final
- ésser conscient de les limitacions imposades pel medi
- analitzar constantment el sentit i la direcció del que s'ha fet i del que resta per fer.

El punt de no-retorn

Cada etapa intermediària ens acostava a l'objectiu final tot salvant els obstacles del medi. Aquests obstacles poden ésser tals que fegin dubtar de què l'objectiu final hagi estat correctament triat.

En l'anàlisi de l'estratègia és importantíssim de determinar un punt de no-retorn, és a dir, un objectiu intermediari tal que, un cop hagi estat assolit, no permetrà de tornar enrera, malgrat totes les dificultats. En tant on quant aquest punt no hagi estat atès, hom pot revisar tota l'estratègia; un cop atès, ja no hi ha retorn possible.

DETERMINACIÓ DELS OBJECTIUS

(op. cit. pag. 71 i ss.)

Després d'haver vist quina és l'estructura general de l'acció i com es concreta en un programa, ens cal fer un darrer esforç per a veure de quina manera concretarem el punt de l'execució en que ens trobem i la manera de determinar el que resta a fer i la manera com cal fer-ho.

Les etapes de l'elaboració

1.- Una anàlisi general de la situació:

- una anàlisi que tingui presents tots els punts de vista:
 - econòmic
 - polític
 - social
 - cultural
 - relacions amb l'exterior, etc.
- una anàlisi que es projecti sobre tots els camps de la qüestió:
 - el medi
 - les forces presents, favorables i desfavorables
 - les influències recíproques...
- aquesta anàlisi ha d'ésser dinàmica, és a dir, ha de tenir present:
 - la situació actual
 - la manera com s'hi ha arribat (la història)
 - les previsions que es poden fer sobre el futur

2.- L'elecció de l'objectiu estratègic:

- s'ha de fer tenint en compte principalment l'objectiu de l'organització o de l'equip
- a més a més, cal tenir present:
 - que no estigui en contradicció amb els altres punts del programa, és a dir, que tingui cobuda en una perspectiva d'unificació de l'acció duta a terme.
 - que elevi el nivell de consciència del conjunt de les persones que seràn afectades per la consecució de l'objectiu
 - que pugui ésser atès: cal ésser realista.
 - que dugui en sí mateix una reacció en cadena de noves accions en línia amb el programa
 - que representi un progrés de la situació actual

3.- L'elecció de l'objectiu intermediari

- situat en la línia de l'objectiu estratègic, de tal forma que ajudi a assolir-lo
- determinat en funció de l'anàlisi immediat de la situació

- ha d'ésser un objectiu realitzable en un temps breu a fi que tots els membres es vegin capaços d'assolir-lo
- ha d'ésser comprés per tots

4.- Anàlisi permanent:

- si restem limitats a l'anàlisi general realitzada al començament de l'acció, ens condemnem a l'inefècia per raó de que la situació evoluciona
- l'única forma de restar conscients de la realitat que canvia continuament, és dedicar una part de les energies de l'equip a analitzar els canvis de la situació dins de la qual hom treballa

5.- Execució

La realització de la acció, és a dir, l'execució de les decisions que concerneixen a la posta en pràctica dels programes o d'un punt del programa, dependrà:

- mitjans posats en funcionament:
 - materials i personals
 - en quantitat o en qualitat
- mètodes de treball
 - adaptats a l'objectiu perseguit
 - adaptats a les persones
- l'elecció del moment decisiu
- els graus de mobilització del conjunt de l'aparell humà
- la consciència de cadascú
- la talla de l'objectiu

La condició de tota eficàcia reposa sobre:

- 1.- a nivell de les persones, sobre el grau de consciència i de participació
- 2.- a nivell de les estructures, sobre la capacitat del grup per a elaborar un programa suficientment precís i detallat.

L'elaboració d'una estratègia i d'una tàctica ha de permetre:

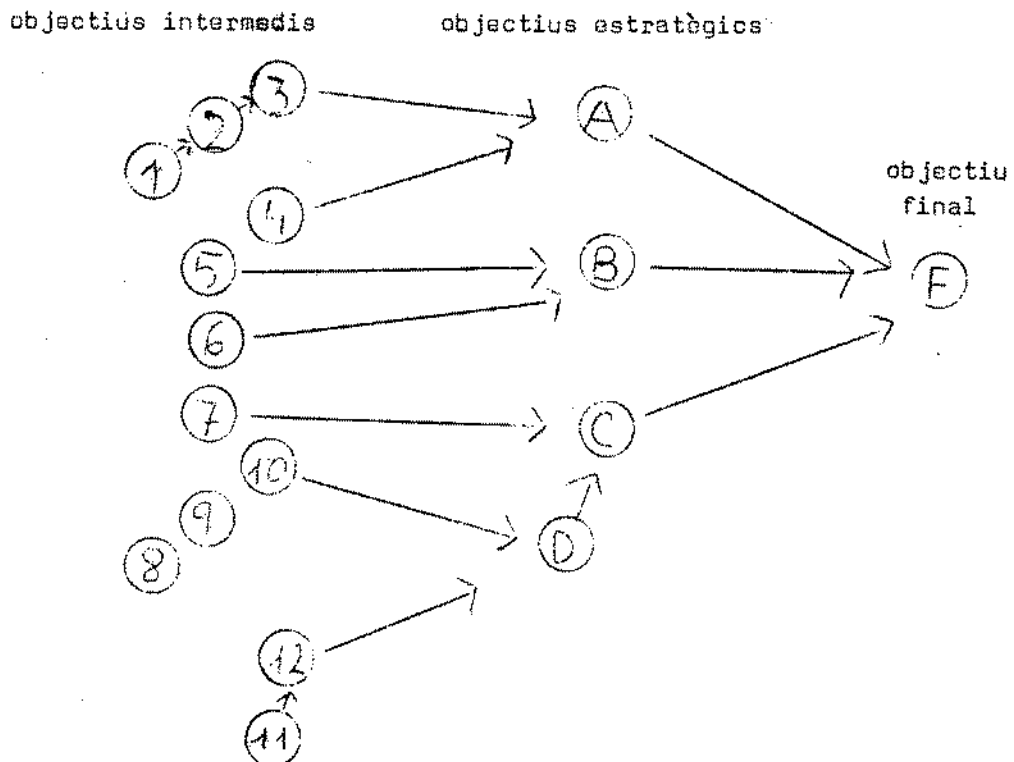
- 1.- determinar objectius suficientment precisos per a mobilitzar les persones.
- 2.- determinar objectius suficientment petits per a poder ser assolits.
- 3.- determinar objectius suficientment lligats entre si per a passar de la realització d'un al següent.

Lògica interna d'un sistema d'execució

Hom no pot assolir un objectiu estratègic sense haver assolit abans els objectius intermedis corresponents. Veieu la figura de més avall.

Això vol dir que els objectius intermedis s'han de realitzar abans que hom pugui assolir els objectius estratègics; que la realització dels objectius intermedis és una condició perquè hom pugui realitzar els objectius estratègics.

A més a més, els objectius intermedis no es poden realitzar en un ordre qualsevol; de vegades el que es puguin realitzar alguns d'ells depèn de que hom n'hagi realitzat abans algun altre. Per exemple, col·locar la xarxa elèctrica d'una casa en construcció s'ha de fer abans que pintar la casa, tot i que tant la col·locació dels fils com la pintura són objectius intermedis per a l'objectiu estratègic de tenir la casa acabada.

Així, en plantejar-se l'execució d'algun objectiu, cal tenir presents els següents elements de lògica interna a l'execució:

- 1.- Els objectius intermedis són condicions per a la realització dels objectius estratègics.
- 2.- Alguns dels objectius intermedis són condició (són previs) per a la realització d'altres:
 - de vegades, són condició absoluta: no es pot realitzar el segon fins que hom no hagi realitzat el primer.
 - de vegades, són condició d'eficàcia: és més pràctic realitzar-los en un ordre determinat.
- 3.- La realització de cada objectiu demana un cert temps.

En planejar el programa d'acció cal, doncs, tenir en compte quins són els objectius a assolir, quin és el temps que demana la consecució de cada un d'ells i quin és l'ordre més adient a la realització.

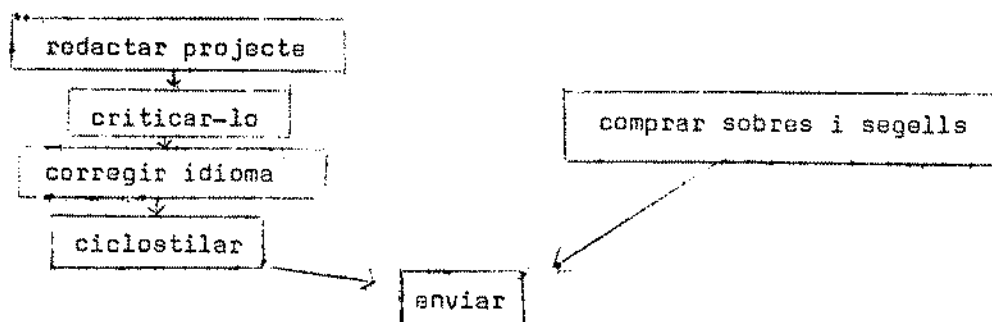
Prenem-ne un exemple molt concret: per al diumenge 16 de febrer hem de convocar una reunió de monitors de la zona; imaginem que avui som a 13 de gener i que ens programem el conjunt:

- 1.- L'objectiu estratègic és enviar la convocatòria abans del dia 10.
- 2.- els objectius intermedis, condicions per a poder realitzar l'objectiu estratègic, són els següents:
 - redactar la carta de convocatòria
 - crítica per part de l'equip
 - correcció idiomàtica
 - ciclostilar-la
 - enviar-la.

Aquest cas és un exemple típic d'objectius intermedis que depenen els uns dels altres; ara bé, hi ha alguns passos intermedis que podríem afegir i que no depenen tan estretament del lloc que ocupin en la successió d'operacions:

- comprar sobres i segells: això ho hem de fer, inevitablement, abans d'enviar les convocatòries, però no hem de fer-ho necessàriament abans de redactar la convocatòria o abans de ciclostilar-la.

- 3.- així, podríem fer el següent programa:

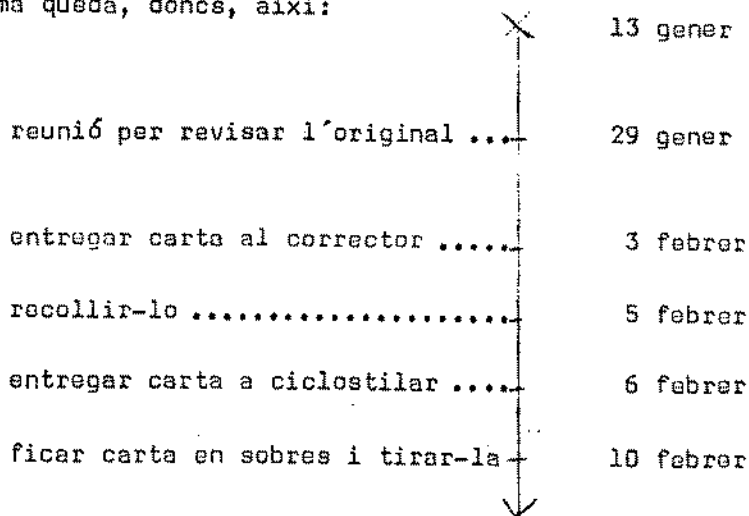
4.- calculem el temps que es pot trigar a fer cada cosa:

- ciclostilar: la casa que ens ho fa, demana 3 dies
- correcció idioma: la persona que ho fa acostuma a trigar 2 dies
- crítica: es fa en una reunió de l'equip: en tenim els dimecres: d'avui fins al 16 de febrer hi ha els següents dimecres: gener, 15, 22, 29
febrer, 5, 12
- redacció prèvia: qui se'n responsabilitza l'ha de presentar feta el dia de la reunió que dedicarem
- els segells i els sobres han d'estar comprats el dia de la taula.

5.- ara ja podem fer un programa:

- s'ha d'enviar el 10 de febrer
- si ciclostilar dura 3 dies, s'ha d'entregar a la ciclostiladora el 6 de febrer
- si la correcció de l'idioma dura 2 dies, s'ha d'entregar al corrector el dia 3 (per a recollir-ho el 5)
- lògicament s'ha de revisar en la darrera reunió que hi hagi abans del dia 3: serà el 29 de gener
- els segells han d'estar comprats el dia 9

6.- el programa queda, doncs, així:

- temps per escriure l'original: del 13 al 29 de gener
- temps per comprar sobres: del 13 de gener al 9 de febrer

Exercici 3

En l'exemple que hem estudiat en la pàgina anterior, es tractava d'enviar una convocatòria per a una reunió de monitors de la zona. Com a exercici, intentarem ara de programar el conjunt de la trobada per a la qual, figuradament, convocàvem els monitors.

Recordem: som a 13 de gener i convoquem la reunió per al 16 de febrer.

Imaginem que en la reunió es tracta de realitzar una vetllada sobre els problemes del món actual amb un doble objectiu:

- el primer objectiu és el de fer prendre consciència als monitors de la situació en què es troben i de la importància que cal adjudicar a la tasca d'educar.
- el segon objectiu és el de que, al mateix temps que realitzen la vetllada, els monitors aprenguin noves tècniques d'expressió i descobreixin noves possibilitats de les vetllades.

Treballa fer:

1.- Fer una llista dels objectius intermedis (= problemes que cal tenir resolts per a poder montar la vetllada); l'encetem i cal continuar-la:

- decidir quin contingut ha de tenir la vetllada
- buscar els materials de documentació
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

2.- ordenar-los: tenint present la distinció entre els que han de seguir un ordre donat des del primer a l'últim i els que no depenen de cap ordre i només han de sotmetre's al condicionament de ser assolits abans d'una determinada activitat.

A.- objectius que s'han d'assolir amb ordre :

- 1.-
- 2.-
- 3.-
- 4.-
- 5.-
- 6.-
- 7.-
- 8.-
- 9.-
- 10.-
- 11.-
- 12.-
- 13.-
- 14.-
- 15.-

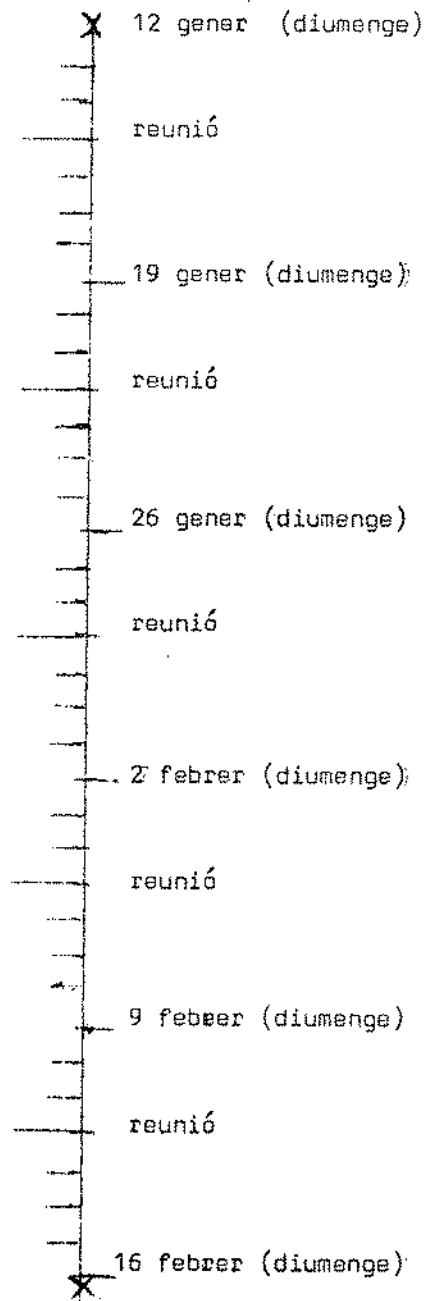
B.- Objectius que no depenen d'un ordre estricte :

- (a assolir abans del)
- (a assolir abans del)
- (a assolir abans del)
- (a assolir abans del)
- (a assolir abans del)
- (a assolir abans del)

3.- posar dates (començant pel final), calculant els plaços de temps necessaris per a fer cada treball o assolir cada objectiu: podem ferho en la llista que ja hem preparat en aquesta mateixa pàgina.

4.- esquematitzar definitivament el programa utilitzant el "calendari" de la pàgina següent en que s'hi assenyalen els diumenges i els dimecres (recordem que els hem considerat com a dies de reunió de l'equip)

Anotar el programa triat.

Repartiment de responsabilitats

En el repartiment de responsabilitats, cal tenir presents una sèrie de punt de referència :

- 1.- No demanar a ningú que faci allò que no podrà fer
- 2.- Partir sempre de la persona que es disposa a assumir la responsabilitat.
- 3.- Esforçar-se en mantenir l'equilibri entre les dues finalitats de l'acció :
 - ésser eficaç, fer una tasca realment útil
 - tenir un ocasió d'enriquiment personal, d'a d'ampliació de la pròpia consciència.
- 4.- Esforçar-se en mantenir totes les petites responsabilitats que pren cada membre de l'equip integrades en la responsabilitat pròpia de l'equip com a conjunt

A més a més d'aquest punts de referència, cal tenir presents uns criteris d'ordre pràctic:

- 1.- Repartir realment, no acumular sobre una persona i deixar ridiculeses per als altres.
- 2.- No encomanar a una mateixa persona l'execució de varies tasques que s'hagin de realitzar continuadament, l'una darrera de l'altre, sinó procurar que tothom pugui tenir un punt de repós entre esforç i esforç.

En la pàgina següent hi ha dos models de quadres aptes per a procedir a un repartiment de les responsabilitats entre els membres de l'equip.

model 1er.

	Joan	Lluís	Anna	Toni	Gemma	Roser	...
tasca 1							
tasca 2							
tasca 3							
tasca 4							
tasca 5							
							etc.

- en cada casella hi coincideixen el nom d'una persona i el d'una tasca a fer.
- s'omple posant la data en què la persona ha de fer-se càrrec de la responsabilitat.

model 2on.

	Joan	Lluís	Anna	Toni	Gemma	Roser	...
12 gener							
19 gener							
26 gener							
2 febrer							
9 febrer							
							etc.

- s'omple posant en cada casella la tasca que ha de fer aquell dia la persona que encapçala la columna.

Lògica interna d'un sistema d'informació

Estudiarem això analitzant, en el paradigma que hi ha més avall, el muntatge del curset a què assistiu.

De moment, retinguem només dues lleis:

- 1.- Cal progressar, en una única línia lògica, dins del contingut de l'informació que es doni en cada unitat de temps (dia de treball)
- 2.- Cal progressar, en una línia lògica de conjunt, en el contingut global de les unitats de temps (dies de treball)

L'aplicació d'aquesta petita anàlisi l'hem de trobar en el muntatge de cursets, sessions de tècniques, sessions d'informació o formació, etc.

Anàlisi del curs d'animadors

	1er dia	2on dia	3er dia
VETLLADA			
SOCIOLOGIA DE L'ANIMACIÓ			
TEORIA DE GRUPS			
TÈCNIQUES I MÈTODES			

TECNICA SENZILLA D'ANALISI

El quadre de doble entrada

Es una quadrícula en la que les files i les columnes tenen un títol i en la que cada quadret significa el lloc de síntesi dels conceptes que expressen els encapçalaments de les files i les columnes.

Per exemple:

	animació - expressió -	tècnica	jocs
7 - 9 anys	1	2	3
9 - 12 anys	4	5	6
12 - 14 anys	7	8	9

En aquest quadre hi podríem analitzar, després d'una serie de visites als Clubs d'Esplai de la zona, què és allò que els monitors utilitzen més sovint. Per a fer-ho ens valem d'una sèrie de files en què hi classifiquen els nens per edats i d'una sèrie de columnes en que hi figuren tres tipus d'activitats : els quadrets ens diràn el que hi correspon, a l'hora, a cada edat i a cada tipus d'activitat; per exemple:

- el quadret 1 ens diu quins tipus d'animació es realitza de cara als nens de 7-9 anys
- el quadret 6 ens dirà quins son els jocs que hem observat en els nens de 9 - 12 anys.

Suggeriments d'aplicació

- l'anàlisi del que passa en realitat en els clubs d'esplai
- l'anàlisi del tipus d'esplai preferit personalment pels monitors (nois - noies, diverses edats)

- el planteig d'una educació integral en una colònia :

- files :

- activitats esportives: futbol i gimnàstica
- activitats de representació: dramatitzacions, vetllades, tallers, dibuix
- activitats creadores: construccions en el riu, jardins...

- columnes :

- desenvolupament físic
- " de la sensibilitat
- " de les qualitats innates
- " de la consciència i de les responsabilitats socials (en l'àmbit de la colònia, és clar)
- desenvolupament de la consciència del transcendent
- integració de l'imatge del "jo"

d'aquesta manera, fixeu-vos-hi bé, podem arribar a analitzar quina aportació fan les diverses activitats proposades en les files al desenvolupament dels diversos aspectes de la personalitat del nen representats en les columnes.

- anàlisi de les repercussions de les diverses etapes d'un programa en les diverses estructures d'un club d'esplai o de l'equip de zona:

- files:

- etapa 1
- etapa 2
- etapa 3
- etapa 4

- columnes :

- estructures econòmiques
- estructures del grup: integració, tensions ...
- estructures de l'imatge que té l'exterior del club o de l'equip de zona.
- estructures legals (penals o de protecció d'una entitat)
- etc. etc,